

ARA ENS ENSORTIM

"Ara ens toca implicar-nos a nosaltres"

En plena crisi, un grup de veïns de Granollers s'han unit per donar resposta a les necessitats que la societat demana. Així va néixer fa dos anys Amics d'El Xiprer.

LARA BONILLA | Actualitzada el 22/04/2012 00:00

No s'hi val quedar-se de braços plegats. La crisi colpeja famílies però també consciències: "Què podem fer nosaltres, com a societat, per ajudar els altres?", es van preguntar ara fa dos anys un grup d'amics de Granollers de perfils i procedències diverses. Hi havia un advocat, un botiguer, un publicista, un químic i un empresari. La seva intenció era ajudar la casa d'acollida i menjador social El Xiprer, tot un símbol a Granollers i al Vallès Oriental. I així, el maig del 2010 va néixer l'associació Amics d'El Xiprer.

El que va començar com un projecte d'uns amics amb anhel de compromís social ja aplega 676 socis que aporten 10 euros al mes -5 per als menors de 25 anys- i que en dos anys ha aconseguit recaptar 100.000 euros per garantir que El Xiprer no faci fallida. "Van arribar caiguts del cel", reconeix Mercè Riera, fundadora i ànima d'El Xiprer. Van aparèixer en plena crisi econòmica quan les necessitats es començaven a multiplicar i les ajudes econòmiques començaven a minvar.

La resposta ha sorprès Camil Raich, Amadeu Barbany, Ramon Daví i la resta d'amics fundadors. L'objectiu és arribar ara als mil socis. Els veïns de Granollers i els voltants s'han fet seu el projecte. El motiu? "És una ONG molt de casa", diu la Natàlia Sanchís, una de les primeres sòcies. I a més, la imatge de la pobresa també ha canviat. "S'ha fet més pròxima, afegeix Camil Raich. La intenció no és recaptar grans imports sinó sumar moltes persones que donin petites quantitats. "I així El Xiprer és una mica de tots i no hem de dependre d'una administració o d'una empresa", diu la Natàlia.

El temps els ha acabat donant la raó. "Perquè les administracions cada cop poden fer menys i som nosaltres que hem de bolcar-nos en el que realment importa perquè la societat és això: ajudar-se els uns als altres", diu el Camil.

La idea lligava amb la filosofia d'El Xiprer. La Mercè i el seu marit, Xavier Quincoces, van fundar fa 15 anys la casa d'acollida sota una premissa: compartir taula amb la gent més necessitada. "Des de la igualtat", explica la Mercè. El Xiprer és la conseqüència "d'un canvi de vida" durant el qual van arribar a la conclusió que el sentit de tot plegat "és estimar". "I quan un aprèn a estimar també aprèn a donar", diu la Mercè.

Molt més que una ajuda econòmica

Per la seva taula han passat toxicòmans, alcohòlics, immigrants desarrelats, sensesostre o persones en risc d'exclusió social. El centenar de voluntaris que hi treballen donen cada dia esmorzar i dinar a 130 persones. El Xiprer, en col·laboració amb Càritas, també disposa de 13 habitatges tutelats. Però el servei que ha crescut més és el banc d'aliments. Més de 4.000 persones reben mensualment aliments del rebost d'El Xiprer. Les xifres parlen per si soles: es consumeixen 1.800 litres de llet a la setmana i 16.000 euros anuals en ous. "Cada cop hi ha més famílies que no en tenen prou per comprar menjar", diu la Mercè. I tot i que és molt necessària, l'ajuda dels Amics d'El Xiprer no és només econòmica. També volen compartir el seu ideari. "El que es fa aquí és intentar millorar el món", explica el Camil. Han organitzat un cicle de xerrades sobre la crisi i han posat en marxa un projecte de pisos de lloguer a 300 euros. Busquen propietaris disposats a llogar a preus assequibles i, a canvi, els garanteixen que cobraran a final de mes. Per ara, han trobat dos pisos: en un hi viu una família desnonada amb 5 fills, i a l'altre, una dona i la seva filla.

"El que tots tenim clar és que no anàvem bé i alguna cosa havia de canviar", diu el Camil. Ells han obert un camí possible. "I la gent no ens veu com un Quixot", afegeix la Natàlia.

Mercè Riera, que fa anys que es desvia pels altres, explica que la satisfacció no és "donar diners": "Estem contents perquè estem despertant cap a un altre món". A El Xiprer també donen caliu. "Perquè és més fàcil sortir-se'n amb ajuda", diu la Natàlia. I reconeix que "ajudar enganxa". Per Amadeu Barbany, un dels socis fundadors, fer de voluntari a El Xiprer ha estat "un procés de transformació vital" i per Susana Gómez, una "oportunitat d'aprendre". El Xiprer els ha mostrat el camí de la solidaritat. "Vam fer el pas perquè creiem que la societat s'ha d'implicar", diu el Camil. I han arribat a la conclusió que reben més del que donen. "Perquè donar, donar -diu la Natàlia- no donem res".

Amadeu Barbany: "Ha estat un procés de transformació" / M. GARCIA